

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118352992/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

sig over ham, afvæbnede ham og bandt og bastede ham i en Haandevending.

Sten Basse havde imidlertid fattet sig. Han havde straks grebet sig til Panden, nu strøg han Fingercn over Brynet og det ene Øje, der var lukket af Blod; men det andet skinnede skadefro, han pegede paa det halvlægte Saar i Sølvets Pande og sagde:

»Eja, bitte Junker, du har lært at slaa, men du har ogsaa selv faaet Hug, hvad? Den Skramme klæder dit Ansigt som en Blomst et Jomfrubrust. Hvor har du faaet den Rosenstrime? I lovlig Kamp, ikke sandt? Du har aldrig været Røver, vel? Du har naturligvis langt større Ære af den Flænge, du har faaet, end af den, du har givet. Ikke sandt, bitte Junker? Nu koldt Vand i Blodet, lille Kalkun! Nu er vi to Venner, hvad?« — han strøg Sølv om Kinden med en uhyggelig iskold Haand --
»Nu skal du være min Gæst, godvillig, ikke sandt? og mit Hus skal være dit, og mit bedste skal ikke være dig for godt.«

Sølv blev gaaende ført til Egenæs. Sten Basse red i Forvejen paa en af hans egne Heste.